

A hintaló álma

Mely Időben
méretkezik a lélek?
Múlt-Időben hagyott
hajunk
vagy jövő-időbe fagyott
vérünk
dönti el végül: mit érünk?

*Kihajózik velem a csönd
Te jársz a vizeken s jársz mindig előttem
pedig te elmaradtál
testedet s a lelked
egy nagyvállalat ágyába fektetted
az ég zöldjét bevart orrom vére csörömpölve
festi pirosra — EZ a vers tán
nincs irány csak nincs csak irány nincs csak fájdalom van
1954
és úgy születtem a fájdalom ÉN leszek Anyám arcán
megpattantak az erek
s a háromfejű hidrák a szénre vizeltek hátul az ólban
»nem történt semmi«
hallgasd
a hóban lépő vadmadarak megcsukló zokogását
vonaton utaztam sokáig
cigaretta nélkül
az iránytengelyek lefelé vagy fölfelé
de ki dönti majd el hogy a barnaárnyékú férfi
hányszor húzta végig tenyerét a szomjas nyárfa
forró bőrén
ki dönti majd el
mikor a vizek cseppfolyós végtelenné tisztulnak
s kihajózik velem a csönd
TE jársz a vizeken s jársz mindig előttem
hátad vonalát bíbor-ragyogásba vonja a Semmi
hová indulunk
az utazások eszméletlen törvényei szerint
térdig a kék fűvekben
s meghemperegődzünk a kaszákat markoló madárijesztők
lábainál
összegubancoljuk
az utak dombokon iramló sokféle vonalát
ki nem tévedhet el megteheti
kihallgatásra Istenhez így indulat csak az elme
Ugye!*

Kettőt lépnek a tornyok a ködben s megállnak